

Mc 10,13-16

10:13 Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giêsu, để Người chạm tay vào chúng. Nhưng các môn đệ xăng giọng với chúng.

10:14 Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: "Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Thiên Chúa thuộc về những ai giống như chúng."

10:15 Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa như một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào".

10:16 Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng.

NHẬN LẤY TÌNH THƯƠNG

“Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Trời thuộc về những ai giống như chúng.” (Mc 10,14)

Suy niệm: Thời đó, người ta không coi trọng con trẻ, cho rằng sự hiện diện của trẻ em chỉ thêm quấy rầy người lớn. Vì thế, ta dễ hiểu lý do tại sao các môn đệ ngăn cấm các em đến với Thầy mình. Thế nhưng, chỉ với bốn câu ngắn thôi, Tin Mừng hôm nay đã cho ta cảm nhận được tình thương rất thật của một vị Thiên-Chúa-làm-người dành cho trẻ em: Thầy Giê-su đã “ôm lấy” các em, “đặt tay chúc lành” cho chúng; Ngài còn lấy trẻ em làm hình mẫu cho việc đón nhận Nước Trời. Qua bài học cụ thể này, Thầy Giê-su dạy rằng muốn là công dân Nước Trời cao quý, ta phải có tâm hồn khiêm tốn, vâng phục, tin tưởng cậy trông với Chúa là Cha như con trẻ. Ước gì mỗi người chúng ta có thể thốt lên: “Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới” khi nhận ra các ân huệ của Thiên Chúa ban cho mình trong đời.

Mời ban đến với Thầy Giê-su! Để kiến tạo mối tương quan thân thiết giữa một bên là người cảm nhận được tình thương và bên kia, Đấng trao ban tình thương, mời bạn cũng đưa dẫn đến với Thầy Giê-su những người mà bạn thương mến và gọi nhắc với họ rằng, họ cũng được Tình Thương ấy đợi chờ. Bạn cũng đừng quên dẫn trẻ em đến với Thầy Giê-su, dạy cho các em biết mình được Thiên Chúa yêu thương biết bao!

Sống Lời Chúa – Cầu nguyện với Thánh vịnh 131: “Lòng con chẳng dám tự cao, mắt con chẳng dám tự hào, Chúa ơi! Đường cao vọng, chẳng đời nào bước, việc diệu kỳ vượt sức chẳng cầu; hồn con, con vẫn trước sau, giữ cho tỉnh lặng, giữ sao thanh bình. Như trẻ thơ nép mình lòng mẹ, trong con hồn lặng lẽ an vui.”